

LBRIS

Traducerea și publicarea acestei cărți
a fost sprijinită de
FILI - Finnish Literature Exchange

FILI
FINNISH LITERATURE EXCHANGE

Mörköviesti

Text: Tuutikki Tolonen

Ilustrații: Pasi Pitkänen

Copyright Text © Tuutikki Tolonen, 2020

Copyright Ilustrații © Pasi Pitkänen, 2020

Copyright work © tekijät ja Kustannusosakeyhtiö Tammi, 2020

Original edition published by Tammi Publishers, 2020

Romanian edition published by agreement with Tuutikki Tolonen,
Pasi Pitkänen and Elina Ahlback Literary Agency, Helsinki, Finland.

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TOLONEN, TUUTIKKI**

Dădaca monstru / Tuutikki Tolonen ; il. de Pasi Pitkänen ;

trad. de Sigrid Crasnean. - București : Univers, 2023-2025

3 vol.

ISBN 978-973-34-1517-6

Vol. 3. : Mesaje de la monștri. - 2025. - ISBN 978-973-34-1791-0

I. Pitkänen, Pasi (il.)

II. Crasnean, Sigrid (trad.)

821.511.111

© Editura Univers, 2025

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii Univers.

www.edituraunivers.ro

Redactare Alina Hlinski

Corectură Cătălina Chiricheș

ISBN serie *Dădaca monstru* 978-973-34-1517-6

ISBN vol. 3 *Mesaje de la monștri* 978-973-34-1791-0

Tuutikki Tolonen

**DĂDACA
MONSTRU**

VOLUMUL 3

MESAJE DE LA MONȘTRI

ILUSTRAȚII DE

Pasi Pitkänen

Traducere de

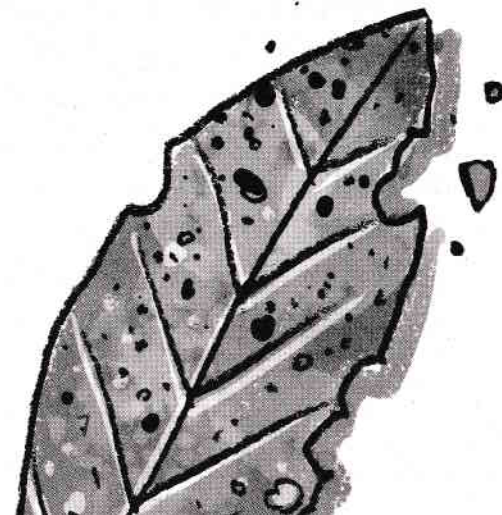
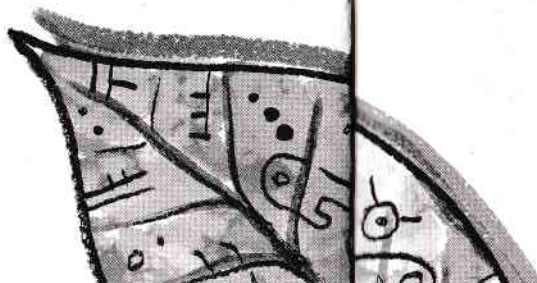
Sigrid Crasnean

Editura Univers

Cuprins

1. FOȘNET ÎN NOAPTE 9
2. ȘTIRI BOMBĂ 14
3. SFATURILE HALATULUI DE BAIE 23
4. MOSTRE DE FRUNZE ȘI CONCLUZII, SAU CE
A SCRIS GABI ÎN CAIETUL SĂU DE CERCETĂRI 34
5. CINEVA FACE GĂLĂGIE ÎN BAIE 38
6. VEȘTI DIN SUBTERAN 46
7. OBSERVAȚII ȘI PREOCUPĂRI 57
8. O URGENȚĂ NECESITĂ TREZIRE 66
9. EFECTELE FIERTURII DE RĂDĂCINI 74
10. CERCETARE PE TEREN 84
11. DRAGUL MEU MONSTRU PRĂFOS
CU NASUL BOCĂNAT 96
12. PROBLEME ÎN SUFRAGERIE 110

13. MAMA O SUNĂ PE ÎNVĂȚĂTOAREA LUI MIMI 120
14. VIZITĂ LA CĂMIN 124
15. MIMI SUSȚINE O PREZENTARE 140
16. CLASIFICAREA ȘI INTERPRETAREA
MESAJELOR 150
17. LUCRURI TRISTE 164
18. NU TOȚI OASPEȚII SUNT BINEVENIȚI 172
19. SUNĂ VECINUL 194
20. ÎNTOARCEREA ACASĂ 206
21. INVITAȚI LA ÎNMORMÂNTARE 220
22. AJUTORUL 230

*Capitolul I***Foșnet în noapte**

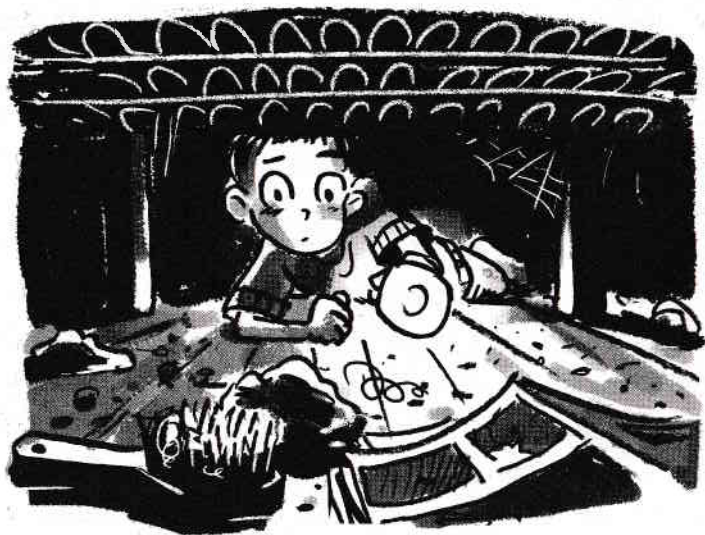
Se lăsase întunericul, de fapt era noapte de-a binelea, când Mimi se trezi brusc. Poate că tresărise din cauza scârțâitului ușor al ferestrei? O uitase deschisă în seara aceea, iar camera copiilor mirosea acum a toamnă, a umezeală și răcoare. Era ca și cum dormea la cort în curte, se gândi Mimi. Era o idee frumoasă, iar Mimi închise ochii și se înfășură în pătura ei moale ca într-un cocon.

Însă somnul îi fugise deja, Mimi era acum trează. Ciuli urechile la sunetele din încăpere. Fratele ei mai mare, Gabi, sforăia ușor în patul lui în cealaltă parte a camerei. Din patul de deasupra se auzea respirația liniștită a surorii ei mai mari, Hila. Apoi, dintr-odată: un

foșnet de-abia perceptibil răsună undeva în apropiere. Un foșnet?

Mimi clipi. Foșnetul se auzi din nou și, brusc, Mimi își dădu seama că se trezise tocmai din cauza acestui sunet, care nu-și avea locul noaptea în dormitor. Pe lângă asta, foșnetul părea să se deplaseze. La început păruse îndepărtat, dar acum venea mai aproape. Încet, dar insistent. Doar nu erau iarăși zgâriduși în cameră?

Mimi se ridică și aprinse lampa pentru citit. O lumină caldă și ocrotitoare inundă dormitorul. Totul părea în regulă. Nu se zărea niciun zgâriduș. Dar trebuia să verifice și sub pat, așadar avea nevoie de o lanternă. Mimi sări din pat și alergă prin cameră până la biroul lui Gabi. Deschise primul sertar, înșfăcă lanterna și fugi

înapoi la patul ei. Se întinse pe jos pe burtă și aprinse lanterna.

— Bleah, mormăi ea și strâmbă din nas.

Raza de lumină scoase la iveală o carte de benzi desenate plină de praf, o șosetă, o perie de păr și probabil o batistă. Însă nu se afla nimeni ghemuit sub pat, asta era ceea ce conta. Mimi stinse lanterna și se ridică în picioare.

Apoi foșnetul se auzi din nou. Era foarte slab, dar aproape. De fapt, venea chiar de unde se afla Mimi. Se uită în jos și tresări panicată. Ceva întunecat atârna de ciorapii ei turcoaz, mișcându-se ușor de colo-colo. Ce să fie?

Fiindcă Mimi umblase prin tunelurile din subteran însoțită de monstru și de Paznic, știa că putea fi *aproape orice*. Tot felul de creaturi strălucitoare sau întunecate, care mușcă și înțepă, cu aripi și înotătoare, care trăiesc sub apă, care zboară în cer, orice. Binevoitoare, răuvoitoare sau pur și simplu indiferente. Forma întunecată care atârna de șoseta lui Mimi încetă să se mai miște, iar Mimi se ghemui cu grijă.

— Of! pufni ea. Nu-i decât o frunză uscată.

Mimi smulse frunza de pe ciorap și o aruncă sub pat, laolaltă cu celelalte lucruri uitate.

Atunci observă o altă frunză uscată pe podea. Lângă ea, alte câteva. Aruncă o privire mai atentă și văzu un șir întreg de frunze uscate înlănțuite pe jos. Mimi ridică privirea mirată. Șirul mergea de la piciorul patului la perete,

în jurul coșului cu jucării de pluș și apoi undeva, ia să vedem... Mimi alergă la coșul cu jucării de pluș și, într-adevăr, șirul de frunze continua chiar în spatele cutiei cu Lego, de-a lungul peretelui, de parcă cineva aranjase cu grijă frunzele uscate într-o panglică decorativă.

— Ce grozăvie mai e și asta? murmură Mimi.

Se auzi o mișcare în patul de sus.

— Deja trebuie să mă trezesc, e dimineață? întrebă Hila somnoroasă.

— Nu încă, răspuse Mimi.

— Atunci stinge lumina, bombăni Hila și întoarse capul.

— Imediat, spuse Mimi, cu privirea încă ațintită asupra șirului de frunze care înconjura coșul de gunoi, trecea pe sub geam și apoi se termina brusc. Mimi se uită în toate direcțiile, însă șirul nu ducea nicăieri. Apoi, deodată, observă ceva mișcându-se pe pervazul ferestrei.

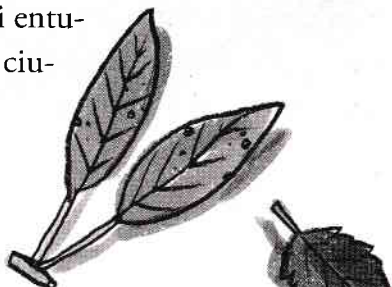
— Aha! exclamă ea și dădu fuga la pervaz.

Patru furnici mari și negre mărșăluiau spre fereastra deschisă, în noaptea răcoroasă de toamnă.

Un foșnet de enervare se auzi din patul Hilei.

— De ce strigi? Și de ce e lumina aprinsă încă? Și de ce e așa de frig?

— Hila, e ceva care poate să te intereseze, răspuse Mimi entuziasmată. E de-a dreptul ciudat. Hai să vezi!

Capul somnoros al Hilei răsări de sub cuvertură. Hila clipi de câteva ori să vadă mai bine.

— Unde trebuie să mă uit? întrebă ea.

— Aici! Vino repede până nu dispar, îi răspunse Mimi, arătând spre furnicile de pe pervaz.

— Ce-i acolo? întrebă Hila, strâmbând somnoroasă din ochi.

— Furnici-mesager, șopti Mimi triumfătoare. Ca acelea pe care le-ai urmat în subteran!

— De unde știi că sunt furnici-mesager? întrebă Hila neîncrezătoare. Doar toate furnicile arată la fel.

— Bineînțeles că sunt furnici-mesager, răspunse Mimi. Deși e frig, se mișcă în continuare. Și mi-au adus atât de multe mesaje. Hai să vezi cu ochii tăi!

Mimi aprinse lanterna și luminează cu atenție șirul de frunze de la un capăt la altul. Pentru o clipă se lăsa liniștea, în timp ce Hila cugeta la ceea ce văzuse. Apoi își încreți fruntea și zise:

— Poate că ar trebui să-l trezim pe Gabi.

Capitolul 2

Știri bombă

— Copii, iuhuu! Unde sunteți? Haideți în bucătărie! strigă mama veselă. Hila, Gabi, Mimi! Eu și tati avem ceva important să vă spunem!

— Și lapte cu cacao! continuă tatăl.

— Și frișcă! adăugă mama.

— Și vești bune! exclamă tatăl.

— Da, da, mai ales vești bune! confirmă mama.

Niciun răspuns. Tatăl se uită la mamă.

— Oare unde-or fi?

— Mă duc să-i caut, spuse mama.

Păși în hol și bătu la ușa de la baie.

— Mimi, haide iute la bucătărie, avem o ședință de familie!

— Ședință de familie! Ce este? strigă Mimi din baie.

— Vino la bucătărie și o să vezi!

Mama se duse apoi la ușa camerei copiilor. Bătu și intră fără să aștepte răspuns.

— E cineva aici?

Din patul de sus apăru capul Hilei. Își smulse căștile din urechi și zise:

— S-a întâmplat ceva?

— Ce faci acolo? o întrebă mama. Iar te uiți la videoclipurile alea cu fotbal?

Hila dădu din cap, iar mama continuă:

— Ei bine, lasă-le deoparte acum și hai la bucătărie. Știi unde e Gabi?

Hila ridică din umeri.

— Probabil la Runar la cămin, unde altundeva? Apropo, vouă nu vi se pare ciudat că prietenul cel mai bun al lui Gabi locuiește într-un cămin de bătrâni?

Mama flutură din mână ca și cum ar fi alungat o muscă.

— Aiureli! Niciodată nu poți să ai prea mulți prieteni. În plus, Runar este profesorul de științe al lui Gabi. Doar știi că fac cercetări împreună. Cred că pasiunea lui Gabi e să-l viziteze pe Runar.

Hila rânji.

— O, da, sună grozav. Pasiunea lui Gabi e să meargă la căminul de bătrâni.

— Nu, vreau să spun că lui Gabi îi place știința, o corectă mama.

— Cum să nu, studiul monștrilor, continuă Hila. Studiul monștrilor pe pământ și, de asemenea, în subteran, dacă este cu putință.

— Și ce e rău în asta? Întrebă mama. Doar i-ai văzut și tu pe monștri vara trecută, nu-i așa? Nu sunt creaturi imaginare. Cred că e chiar indicat să-i studiem nițel.

Ușa de la intrare se deschise în hol.

— Bun, trebuie să fie Gabi, spuse mama mulțumită. Acum suntem cu toții acasă. Hai, iute la bucatărie, iute!

Mama ieși din cameră.

Hila scoase un oftat, închise YouTube și coborî din patul supraetajat. De îndată ce atinse podeaua cu picioarele, simți un foșnet cunoscut sub șosete. Privi în jos, cu toate că știa deja ce era. O altă frunză uscată. Din nou! La început apăruseră doar noaptea, dar acum se iveau oricând.

Întotdeauna apăreau în același loc: pe podea, lângă patul lui Mimi. Uneori o grămadă, alteori doar una sau două. Furnicile cărau din greu. Uneori frunzele aveau linii și puncte ciudate, aproape ca un scris. Ce păcat că nu puteau desluși scrisul! Uneori Hila se gândea că nu erau decât pete de noroi și mucegai, dar bineînțeles că n-avea rost să le explice asta lui Mimi și Gabi. Mimi era

convinsă că frunzele erau mesaje de la monștri, iar Gabi credea că Runar avea să afle curând ce spuneau mesajele. Hila puse cel mai recent mesaj pe patul lui Mimi și se duse la bucatărie.

Ceilalți erau deja la masă. Gabi avea jacheta pe el. Mimi era înfășurată într-un prosop mare de baie și-i picura apă din părul ud. Hila se așeză lângă Gabi și le spuse mamei și tatălui:

— Ei bine, iată-ne pe toți. Despre ce lucru important e vorba?

Mama și tata se uitară unul la altul cu subînțeles.

— Hai să bem mai întâi niște cacao cu lapte, propuse tata.

Împinse cămile pline cu vârf de frișcă în fața copiilor.

— Ce multă frișcă! zise Hila, iar Gabi ridică din sprâncene.

Se petrecea ceva neobișnuit.

Mama începu pe un ton solemn:

— Auziți, copii. Ne-am găsit o casă nouă, absolut minunată. E mult mai mare decât asta. Are curte și trei meri roditori. Camere separate pentru fiecare dintre voi. Saună proprie, ia gândiți-vă, saună proprie!

Mama tăcu, veselă. Gabi se uită la Mimi, căreia îi căzuse falca.

— Poftim? întrebă Hila uluită. O să am camera mea?

— Desigur! răspunse mama.